

El Congost

ANY IV — Num. 81

LA GARRIGA

21 DE JUNY DEL 1936

El periòdic garriguenc

Com en els anys anteriors, el dia de Sant Pere es celebrarà arreu del món la diada de la Premsa catòlica, a base d'una intensa propaganda, oferint a Déu oracions per a la fecunditat del seu apostolat i també invitant a tots els creients a cooperar-hi amb els seus cabals.

No cal dir que el nostre periòdic estarà també d'enhorabona. Ja des d'ara ofrena la seva salutació a tots quants fan possible la seva vida, rublerta d'esperances i curulla d'il·lusions.

L'Exposició de premsa catòlica de tot el món que fa pocs dies va clausurar-se al Vaticà i en la qual EL CONGOST hi féu també acte de presència, ha posat de manifest l'extensió i potència d'aquesta arma de consolidació i de conquesta que és la publicació periòdica catòlica.

El nostre Santíssim Pare es mostrà molt complagut en veure l'afany amb què en tot el món es van seguint i portant a la pràctica les línies directrius que Ell tantíssimes d'ocasions ha anat traçant. «Es precis» digué, «coadjuvar amb gran intensitat, fins al sacrifici si cal, a l'obra magna de la Premsa catòlica».

Aquesta és la consigna. Per tal que esdevingui en la nostra vila una falaguera realitat, cal posar en joc, ja des d'aquest moment, totes les nostres possibilitats.

Cal, en primer terme, engroixir el volum de la nostra subscripció. EL CONGOST ha d'esdevenir prompte l'artèria vital de tots els grups d'acció de la Parròquia. Aquest és el nostre objectiu, que no conseguirem fins que no hi hagi una sola família de la nostra vila que no rebi, llegeixi i s'empapi d'ell. Eixamplar el seu radi d'acció: veus ací adaptada a casa nostra la consigna papal.

L'altre anhel, aspiració necessària per a la vitalitat del periòdic, és el de fer-lo l'instrument eficaç on nostre jovent es faci apte en el maneg de la ploma.

Que amb facilitat pugui el jove estargar els seus ideals, traduir els seus afanys, exposar el que ha sentit i viscut en les diverses activitats a què va enrolat. El curset d'estilística que d'un quant temps ençà es dona en la nostra redacció, s'orienta ja a aquest fi.

EL CONGOST no és però, un periòdic de combat. Fa cultura atenent el més alt exponent de la mateixa. S'equivoquen, doncs, els qui pretenen exigir d'ell que s'esgrimeixi com arma de xoc. No ho és; però haurà d'esdevenir-ho per a complir la seva finalitat, totes les vegades que algú s'atreveixi a pervertir el sentit racial del poble garriguenc, el seu esperit fonament cristià.

Cal treballar. Més encara: a nosaltres ens és precis, emprant els mots papals, atènyer el sacrifici si volem obtenir una vida exuberant a la premsa catòlica que per a nosaltres es concreta en EL CONGOST.

Sentim la responsabilitat que pesa damunt nostre i no la negligim; al contrari, ens llencem amb decisió i coratge a l'empresa. Només la tasca ens somriurà quan obtinguem fer-nos estimar de tots els garriguencs.

Ara, volgueu també sacrificar-vos pel nostre ideal. Feu-lo vostre. Deixeu l'apatia, perquè es tracta d'una cosa nostra, vital. Els defectes que pugui presentar la nostra premsa, no hi seran així que hi haureu aportat el vostre esforç, això és, quan EL CONGOST esdevingui el setmanari indispensable a la vila, el que vagi dipositant periòdicament en el si de totes les famílies el gèrmen fecund de la seva vitalitat.

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

Proveu l'exquisit i deliciós
FLAM CALLIS

FARMACIA
PERFUMERIA **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Carnisseria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Narcís Dalmau

Transports en automòbil

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIS

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAIX

Carrer dels Banys, 73 - La Garriga

ESTAMPES DE CASA

«DELS TEUS, EN POTS DIR.....»

.....però no en pots sentir dir» resa l'adagi. Vegeu per on, ara vaig a explicar-vos el que em suggerí una anada a Barcelona.

Seguint el meu costum, en el tren mai no hi cerco companyia mentre me'n pugui excusar. Això fou la causa de què en un d'aquests viatges — quan mig endormiscat em deixava conduir amb bastanta docilitat a la capital — s'assentaren en el meu departament una mare i filla.

La bona dona anava donant consells a la filla i, ara confesso el meu pecat, jo feia com si dormís i escoltava. Segurament que m'hi vaig fixar més jo que la mateixa noia en el consell que la mare li donava, mentre ella, tota cremada, parlava d'una altra dona — seria la sogra? — de la que en deïa: aquella dona no es pot aguantar, mamà. Si vostè hi tingué de viure prou me'n donaria la raó.

La mare li replicà amb aquest savi consell: *«T'has de recordar sempre que l'home, per més mal que ell digui dels seus, mai aprova que un altre, sigui qui sigui, en parli amb despit o en retregui els defectes.»*

Exacte. Això diu l'adagi, això material m'ha passat a mí en parlar de la nostra Pàtria.

Si amb algú s'acostuma a parlar d'Espanya, és regularment, amb un estranger. De les converses amb aquestes persones, en podríem fer dues classificacions: el qui t'ensabona perquè necessita de tu, i el qui parla d'una manera desinteressada.

D'aquest desinterès se'n pot parlar una mica, perquè, en el fons, el *desinteressat* sempre estableix la comparança amb quelcom de molt ben triat de casa seva. De manera que, passat algun temps de tenir tractes amb aquesta classe de persones, hom arriba a creure que el seu país és un vertader paradís de delícies.....

Ara, que si mai hi vas — a mí m'ha succeït, — de tant que t'han enlairat les coses bones, et sembla que no n'hi havia per tant i de seguida, automàticament, vas remarcant les coses dolentes i les arribes a veure tan dolentes, pèssimes potser, que en surts decepcionat.

Els altres, els qui t'ensabonen tot fent la mitja rialleta, acostumen dir: «A tot arreu s'hi troben coses

bones i dolentes», mentre no t'hi afegeixin l'altre que encara et dol més. Però com que el principi anunciat és cert, et cal prendre tilla.

Si algú parla malament d'Espanya, no falla, és espanyol, i el noranta per cent de les vegades això és massa cert. A dotzenes de vegades he assistit a converses com aquesta: «Els pocs vaixells de guerra que té Espanya, encara són dolents». I ningú recorda que, per exemple, aquest mateix any 1936, Espanya ha entregat vaixells de guerra a Mèxic i Portugal, construïts en les nostres dressanes.

Tampoc fa molts dies, en passar en el tren per la Plaça de les Glòries Catalanes, hi havia estacionades unes bateries de canons del primer batalló de muntanya; un viatger, fent una mitja rialleta plena de despreci, va dir: «l'artilleria del Negus», quan el cert era que els canons en qüestió eren de la marca «Schneider» comprats fa molt poc temps, tan moderns com el primer que hi hagi d'aquell calibre. A no ésser vaig insinuar jo, que el Negus hagi proveït de poc... i d'Almanya.... i de casa Schneider....

Com aquest, en podríem citar una pila de casos en què s'enreona d'una manera superficial només que pel que s'ha sentit dir, i sempre sens poder concretar amb dades exactes, perquè es desconeixen.

Fins els trens expressos són blasmat a tot arreu. Els expressos de França, aquells sí que marquen velocitat! Escolteu precisament, per al cas, una enècdota.

Viatjant el rei Albert de Bèlgica per Espanya, també va notar que per anar de la frontera a Madrid corria a menys velocitat el tren, que no pas per anar de la frontera a París. Remarcà el fet i li mostraren els canvis de rassants: per anar de París a la frontera d'Espanya, el carril no arribava a assolir els 300 metres sobre el nivell del mar; per arribar a Madrid des de la frontera, li era precis assolir dues vegades els mil metres damunt aquest nivell. El rei dels belgues quedà convençut.

Altrament, podia afegir, ha d'ésser més avorrit el viatjar damunt una superfície plana que no pas el fer-ho en mig de l'exuberant fronda de les nostres muntanyes i valls.

MANUEL MALLOL

Ja sou subscriptor d'EL CONGOST?

Fets de la Quinzena

Corpus — El passat dia 11 festivitat de Corpus, es celebraren en nostra parròquia els actes solemnes adequats a la dita festa.

Com cada any, el nombre de feligressos que assistiren a les funcions religioses omplènà tota la nau de l'Església. Foren molt lloats els nostres feiocistes per haver influït molt directament a l'esplendor de la festa. La processó que es féu per l'interior de l'Església fou d'una magestuositat insuperable.

Obres públiques — Les obres que es vénen realitzant en el carrer Major, per encàrrec del nostre Mag. Ajuntament, continuen fent-se normalment, encara que alguns dies s'hagi hagut de suspendre el treball a causa de la pluja.

Nou batxiller — El nostre amic feiocista Joan Garriga, ha acabat de cursar el batxillerat, per la qual cosa li donem nostres més expressives felicitacions.

Els estudiants — Ha arribat l'època dels maldecaps per als estudiants. Alguns del nostre poble ja han acabat els exàmens; altres hi són entre mig. Als primers vagi nostra enhorabona i als demés nostre encoratjament i desig de què tinguin bona sort.

El temps — Continua molt insegur. Al dematí un raig de sol ens dóna esperança; a la tarda la pluja ens la desfà, o viceversa. Mentrestant els que passen més apuros són els segadors. Es dubta si ja estem en ple juny o bé si encara estem en maig. (?)

Fútbol — Diumenge passat el nostre equip de fútbol de la F. J. C. es desplaçà a Figaró, per tal de jugar un encontre amb l'onze d'aquest poble. Sortiren victoriosos els jugadors garriguencs.

Teatre — Per la secció dramàtica de la F. J. C. local fou posada en escena, diumenge passat, l'obra en quatre actes «El Pirata». Fou d'un èxit esclatant. Sobretot va «impressionar» molt a la gent.. l'hora en que es va acabar la representació.

Octava de Corpus — Foren molt concorregudes les funcions religioses que es celebraren els dies 18 i 19, amb motiu d'ésser l'octava de Corpus i la festa del Sagrat Cor, respectivament.

Canvi de tàctica — Un grup de joves, ja que no es pot creure que fossin gent gran, s'han dedicat fa pocs dies a matar les nits d'una manera ben original: En la primera nit, per obra i gràcia del seu bon humor, els maons de les obres que fa el ferrer de dalt foren traslladats al bell mig del carrer. Ganes de treballar? En l'altra nit, el típic llumet vermell que assenyala un pas perillós, fou tret del carrer Major, xamfrà al de La Doma, i col·locat en una qualsevol finestra.

Tal vegada, ens atrevim a insinuar, caldria que ara ja es divertissin en altres bromes que no poguessin contribuir a donar algun seriós disgust i fins i tot a provocar alguna desgràcia entre els transeunts, vehicles, o persones.

EL CONGOST

PUBLICACIÓ QUINZENAL

Redacció i Administració:

Passeig Oliveres, 2 — La Garriga

Subscripció un any, 6 ptes. — Número sol, 20 cèntims

Envieu avui mateix la vostra
subscripció a EL CONGOST

Carnet fejecista

La reunió general corresponent al mes de juny tindrà lloc a. D. el proper dia de Sant Pere, a les dotze del migdia, en el local de costum «Biblioteca del Patronat Parroquial».

L'ordre del dia és el següent: Oració, Acta, Llista, Estat de comptes, La qüestió social actual, parlament a càrrec de M^{re}. Josep Bachs, Les activitats del grup durant l'estiu, Marxa de les Seccions, Precs i preguntes, cant de l'himne fejecista.

Diumenge passat començaren les tasques de la Secció d'Estalvi del nostre grup. Cada festa, acabat l'Ofici, l'encarregat de la Secció, Rev. Josep Tur, rebrà les inscripcions.

Diumenge passat els nostres actors representaren, en unió amb elements del Patronat Parroquial, l'emocionant drama en quatre actes «El Pirata». Una xar-dorosa felicitació per l'execució de l'obra. Llàstima el no preveure la seva llargària.

A lloar, l'actuació del nostre caixer qui en poques hores, i fent-se ajudar de valent, diumenge passat ens posà al corrent d'atrassaments de quota. Si algú estés encara endarrerit, que cerqui el cap de colla.

Molts fejecistes s'han inscrit en l'anada del Patronat Parroquial a Núria. Que portin fins als peus de la Verge de les Neus el testimoni de l'amor que sent per ella el nostre grup.

Recordeu que el dilluns, a les nou, en la Biblioteca del Patronat, té lloc el cercle d'estudis. El d'aquesta setmana, per la importància dels temes, és imprescindible. No hi manqueu.

Pensin els caps de colla que ells són el motor del grup, ja que deuen injectar contínuament vida i confiança en els seus inscrits. No oblideu la reunió el dimarts. Per a la vida del grup serveix-vos d'EL CONGOST.

FUTBOL

Figaró S. C., 5 — F. J. C. La Garriga, 6

El diumenge passat, dia 14, l'equip de la F. J. C. es traslladà al camp del Figaró a jugar un partit amb el primer equip d'aquella localitat.

Un partit ben guanyat en un 50 % segur, en virtut i gràcia de la parcialitat de l'àrbitre i de l'apassionament del públic, quedà reduït a una victòria per la mínima diferència, tal com queda escrit.

La davantera de la F. J. C. es llençà ja des del primer moment a l'atac i, fruit d'aquest foc granejat, en Serrano marcà ja de bell antuvi, en els primers 10 minuts de joc, tres magnífics gols.

Per a coronar les jugades també Font, Terrades i Vinyes, en marcaren així un, ajudant-los molt bé Galvany, que no l'acompanyà la sort com als seus companys, ja que tres magnífics xuts li rebotiren al pal... eren tan magnífics que el pobret porter ja tanca-va la porta.

Tota la davantera es pot dir que es sentí metraladora de debò. La línia mitja també s'hi féu, encara que potser es notà que Pla es sentia mig-ala. En Peret fou la revelació de la tarda, ja que des del seu lloc de mig-ala no deixava perdre ni un sol baló i feia anar de bòlit a un cert homenàs de Figaró que cuidà de marcar-lo. A Enfadaque li manca més entrenament.

Aspa fou l'ànima de la defensa si bé tingué algunes fallades. Basset tingué una mala tarda, ja que d'encertar un xic més potser hauríem estalviat algun gol. Fou, però, voluntariós, si no sortós. Roca en parà algunes amb «classe», si bé li mancà un xic de serenitat i més confiança en sí mateix.

El joc del Figaró fou en general bastant dur, i sort tingueren, com dèiem, del públic i de l'àrbitre.

Enhorabona als vencedors i una injecció de coratge als vençuts.

ORSY

DEL MON DELS ESPORTS

Ciclisme — Record batut per un espanyol. El conegut Staier, espanyol Antoni Prieto, que tan greus ferides es causà al velòdrom d'Hamburg i hom creia que no podria actuar més, ha batut el record dels 10 qms. de la pista quan corria per a cobrir els 15 amb què comptava la sèrie. Ha emprat el temps de 9 minuts 17 segons, i per al recorregut dels 15 qms. ha emprat 13 m. 59 s. 2/10.

Fútbol — Avui, al camp de Mestalla, es lliurarà la gran batalla de la màxima emoció en la qual es posa definitivament en litigi el títol de Campió d'Espanya. L'equip representant de Catalunya, que tan brillantment ha actuat en el present campionat, es batrà amb el Madrid F. C.

Fa de mal fer un pronòstic, degut a la igualtat de les forces contendents. Desitgem el triomf als nostres representants, F. C. Barcelona.

— Avui també a la nostra vila, en el camp d'esports de la F. J. C. local, es disputarà un encontre entre el primer equip de la F. J. C. i un equip estranger a designar encara. Hi ha entaulades les oportunes negociacions.

Boxa — El nostre campió espanyol i del món del pes gall, en Baltasar Belenguer (Sangxilly), durant la seva estada a Yankilàndia efectuà un combat contra un famós boxador nordamericà, batent-lo netament per punts. Ço que li ha donat opció a què el Madison-Square, la màxima organització de boxa, li oferís un combat en el seu local, guanyant també per punts al seu adversari.

RIFSON

MIRANT EL MON

FULL FEMENI

"Cleve"

Als bons amics d'EL CONGOST

Tarda de maig. Un bon amic m'ha dut a Cleve, ciutat germànica que té per corona un bosc. L'irisen els jardins i besa ses plantes l'aigua.

Cleve: ciutat esbelta, gran; carrers vestits de flors, llegendes mitgevals, comerços... He vist el «Lohengrin» vestit de cavaller i juntament amb ell el «cigne olímpic».... Mes enllà, l'antic castell de l'«Elsa de Bravant» que guarda encara dins sos murs, tot el record de la llegenda. Lohengrin! Alemanya!! Wagner!!!

Visito alguns carrers. Atret però pel cant de l'aigua que llisca prop meu, m'endinso en els jardins atapeïts d'infants que juguen i salmegem. Ací, un parc petit d'ocells estranys; allà, floresta de llunyanes terres.... Quelcom més apartats — com fades misterioses del bosc verd — jocs d'aigua màgics, colossals que encisen el jardí i emmirallen les estrelles.

Trobador enamorat, he pujat amunt.... amunt.... vers les altures, que allí l'amor és pur i purs els aires que el fastegen. I passo, escorcollo el bosc, el «Deutches Wald» iman de forasters i de la terra. I brandant el llorer de la victòria, coronó el cim.... la creu d'eixa corona. Llavors, llenço els meus ulls per la planura immensa del gran «Rhein» que més que terra sembla un mar, mar d'or d'uns blats que es gronxen dolçament en passar-hi l'oreig de Primavera. Sensació superba, inefable!... Majestat que enarborava!... L'illusió d'uns blats daurats pel bés del sol que va a la posta l'he copsada valenta, fins a l'infinit. Onades i més onades d'or que anaven i venien sens minvar, eternes.... com si temessin fondre's en el crisol terrible de la nit que s'apropava.

Es desmorona el jorn. Pantejant el pit, febrós de notes ma l'ira, dono l'adéu de comiat a la vila, a la llegenda....

El sol ja és foc que tot ho encén, i purifica. Del dia que ha passat, records, moxaines, il·lusions. Els camps s'han adormit; apunta alguna estrella.... Sòbta-dament, un «cigne» blanc.... i una cançó que es fon en la boscúria.... «Al lluny del lluny on mai anar podria». Ah!! ell?... el «Lohengrin»...?

¡¡Que és gran el Creador de tanta bellesa!!!

M. A.

Cleve, 19 - V - 1936.

Peregrinatges

Eren d'aquells promesos que a tot arreu fan goig. Alegrois i feliços, tal com ho són els ocells, que s'enamoren amb refilades i saltirons. No els hauríeu vist mai, com tants n'hi ha, que corren pel món estintolats l'un amb l'altre, amb un mirar llanguit que si no fés riure us enterniria i amb aquells sospirs profundíssims i allargats que us fan pensar en lloses de plom apilades damunt llurs cors. Ells no; s'estimaven sense guarnits, senzillament, intensament, perquè l'un s'havia agradat de l'altre i perquè tots dos havien pensat de fer via junts pels camins de la vida. I veure que quan totes les coses els enlluernaven pel caire més resplendent, va arribar aquella malaltia paorosa, s'ensenyorí del cos gentil de la Isabel i com si no tingués il·lusions ni esperances, l'empresonava al llit, dia darrera dia. L'Agustí estava desolat. Una gran temença li feia el respir feixuc. Les rialles no li tivaven els llavis. No sentia aquell delit per treballar i els seus diumenges eren guarnits de passioneres.

—I si féssim una prometença? — hom iniciava.

Valia més, sense prometença, pujar al Santuari de la Verge, portar-hi, ben devota, la pregària, i esperar-ho tot d'Ella amb una confiança filial.

Hi anà, ell sol, que bé tenia prou companyia amb els seus pensaments. Caminava amb tant de braó, que a mig fer, en trobar-se en un revolt el mantell fresc de l'ombra al damunt, hi abandonà el seu cos fatigat de la pujada. Era un recó deliciosament guarnit de lligabosc, i ridorta, i arítjols, i eures, que dansant bellament entorn dels arbres, s'entrelligaven de bo de bo. Als ocells els plavien els teixits de llurs garlandes i els brodaven de cançons i s'hi amagaven els nius. Feia de bon estar-hi, ben quiet, per no esverar-los, guaitant-los a ells i a les fiores que s'hi badaven i a les papellones i abelles que hi voleiaven a tothora! Per un jove, però, el cansament és de poca durada. Per això, poca estona després, l'Agustí aconseguia el cim i entrava a l'esglesia senzilla i acollidora.

Que bé s'hi està allà dins, emparat de la calor del sol, assegut a un banc, el cap reposant a la paret de pedra fresca, les cames ben estirades, quan el front bull i els polsos, excitats, t'atabalen a cops! Però, si el cor duu una pregària arran de les vores, així que ensopega amb el mirar de la imatge de la Mare de Déu, es vessa, com un calze curullat, i els genolls es doblen tots sols damunt les lloses. Oh! una pregària ben sentida! El cor com s'hi desfà! L'ànima com s'hi encisa! Us treu el neguit del cor, us porta cel amunt i us embolcalla amb llums d'esperança, unes llums dolces, amb uns raigs que s'allarguen i arriben fins a aquells que anomenen amb afecte.

La Isabel el sentí el fregadiç guaridor de la llum blanca de la Verge i poc temps després, pujava al santuari en peregrinatge d'agraïment. I a mig camí, s'asseia sota el mantell fresc de l'ombra d'un revolt, les galtes enceses, la rialla als llavis, el cor glatint de bel·les il·lusions i esperances.

A.

A la mort de l'hereu

Per JOSEP OLIVER

Poc a poc el sol se'n va a la posta. Poc a poc dintre la cambra de la masia, l'infant va perdent la vida....

Una agonia lenta i cruel se l'emporta del món a l'edat més tendre i floreixent. Vermells els ulls de tant plorar, la mare va contemplant el fillet de ses entrenyes: Adéu, fill, adéu! Adéu il·lusions de ma vida.... Conçol de ma vellesa, adéu!

El pare, vençuda la seva fortalesa d'esperit, es passeja per la cambra, mentre li agonitza el fill, l'hereuet més xamós, el més ric de la contrada, aquell que, ara fa dotze anys ell va aixecar per primera vegada en els seus braços fins arran de la boca, tremint de la joia de la paternitat.

A l'espona del llit un cor és capaç d'afrontar la mort cara a cara: és el sacerdot. Ell que ha confortat el malalt amb el Sant Viàtic ara consola la mare afegida, el pare abatut.

El sol dona l'últim adéu a la natura i s'endinsa en son palau d'occident, sangonent com guerrer malferit en la batalla, deixant l'estela rosada d'uns flocs de núvols vo'eïadors. A l'orient surt pàlid l'astre de la nit que tot ho embolcalla en una melangiosa llum esmorteïda.

I en la cambra l'infant va defallint. Vol fer el seu comiat. Fent un esforç somriu als pares mentre els seus llavis exsanguis reposen en el Crucifix. El besa per última vegada en les mans del sacerdot. Després serà el Crist qui reposarà damunt del seu pit.

Es negra nit. Dorm l'ocellada i dintre l'arbreda els raigs de la lluna plategen l'obaga. Un gemec, un plany de ràbia, surt de l'espessor dels arbres i, en la cambra, repercuteix en el cor de la mare. El maig ne ha estat vençut.

Després.... El rossinyol es desvetlla. Sent fregadís d'ales. Són les de l'àngel que puja a la glòria. El rossinyol no ho sap, i joiosament, enceta una bella refilada.

Una enquesta a les noies

Per què el mes de maig és dedicat a Maria?

Respostes de Concepció Lli-margas, aspirant a la J. C. F.

I

El mes de maig és el més bell de l'any: esclaten les flors, tornen els ocells que havien fugit durant l'hivern, el blat comença a madurar i el sol es fa més brillant que en els anteriors mesos de l'any. Per això penso, aquest mes va ser dedicat a la Mare de Déu.

Ella és la més bella de les persones creades i va florir com una flor formosíssima que ho ha perfumat tot, el cel, la terra i tots els homes. El cel, amb l'alegria de portar-hi a Jesús i a tots els que Jesús haurà salvat a la terra, perquè ara quan els homes hauran vist la bellesa de Maria ja no voldran enamorar-se de res més que d'ella.

Quan Adam i Eva van desobeir a Déu nostre Senyor, totes les esperances dels homes bons varen fugir del seu cor com els ocells quan ve l'hivern; però quan Maria va avenir-se a ser Mare de Déu, totes les esperances varen tornar al cor dels homes, tal com passa amb els ocells en el mes de maig.

Quan va néixer Maria, els àngels la varen saludar i tothom va veure que ben aviat tindriem el Redemptor i l'Eucaristia. I això és com el madurar del blat en el mes de maig.

Per últim, el sol es fa més brillant en el mes de maig que en els mesos anteriors i això va passar amb la Mare de Déu quan va haver portat al món a Déu fet home, perquè abans Déu, amagat dalt del cel no se'l podia estimar tant bé com ara, que per voler de Maria, el podem veure en forma d'un nen tan bonic com ho és el Nen Jesús que allarga les manetes i ens encén en el foc abrusador de l'amor.

II

També podem comparar la Verge amb algunes flors tals com el girassol i la viola.

El girassol és una flor grossa i de color d'or que els matins quan neix el sol el mira i el segueix amb sa mirada tot el dia, fins que després, al capvespre, llavors queda trist.

Igual Maria quan veié néixer a Jesús en el portal de Betlem, el mira i contempla tota la vida i el segueix sempre amb la mirada joiosa de ser Mare del Fill de Déu; més, quan el seu Fill mor en la creu restà trista i plorà també; per Ella s'havia post el sol.

També podem comparar-la amb la violeta humil, que quan neix s'amaga entre les fulles de la seva planta i des d'allí perfuma tot el jardí. La Verge Maria, ja des de petiteta era humil i, reclosa dintre de casa seva obeïa en tot als seus pares, i després encara va anar al Temple Sant de Jerusalem i es va tancar allí per a estimar només a Déu, oferir-li el perfum de la seva virginitat i alegrar així a tots els homes.

Ara també està amagadeta en el cor de les persones que l'estimen i des del seu reconet dona a olorar el perfum de les virtuts per tal que les exercitem, sobre tot la puresa i la humilitat.

La subscripció a EL CONGOST, que és bimensual, costa cinquanta cèntims cada mes. Publicarà, per la Festa Major, un bellíssim número extraordinari.

Del món catòlic

● A Barcelona, la diada del Corpus Christi, resultà molt esplendorosa. Veïrem tancades les tendes, endiumenjats els carrers, plens a vessar els temples. Molts d'obriers no acudiren al treball, respectant la diada. Que el dol de l'amor desgenci els cors que resten endurits encara i els abrui en la veritable caritat.

● A Pamplona, l'ex-alcalde Nicasi Garbayo, pertanyent a un dels partits que militen contra la nostra religió, morí fa pocs dies, saludant a Jesús eucaristia que anava a rebre com a Viàtic, amb aquestes paraules: «Sols Vós, Senyor, sou la veritat». Presidí el seu enterrament, el governador i d'altres correligionaris del traspasat.

● A París, el nombre d'estudiants de les Universitats i Instituts que aquest any han complert el Precepte Pasqual de la confessió i comunió en corporació, ascendeix a 18.642.

● El Rei dels belgues, ha nomenat «Cavaller de l'Ordre de la Corona», al Pare Hilari Stoky per la grandiosa obra de civilització que ha portat a cap en el Congo, en el curt espai de nou anys.

● Al Canadà, la «Societat anticomunista», ha obert una exposició de tots els diaris, revistes i folletons comunistes, per a posar de manifest que cal una campanya forta per a contrarrestar el germen de dissolució que van infiltrant a la humanitat.

● El pròxim Congrés Eucarístic es celebrarà l'any vinent. La ciutat escollida és la de Manila. El lloc és oportunitat, car segons dades oficials, el seixanta per cent de la població total de Filipines, són catòlics pràctics. Volen emular, a jutjar pels preparatius que es porten a cap, el Congrés darrer de Buenos Aires.

● La nova constitució russa, atorga el dret al sufragi als sacerdots i religiosos, permet l'exercici de la religió, mana reposar les campanes; propugnant però, encara, els falsos principis de la separació de l'Estat i l'Església, de l'Església i l'Escola, i la lluita de classes. Tot és començar.

● El nou bisbe de Luxemburg, fill d'uns modestíssims obrers, ha inaugurat la seva missió episcopal reunint els sindicalistes catòlics en el seu palau. A remarcar que en terres d'Alemanya, el mot sindicalista, té una significació distinta d'aquí, els sindicats catòlics propugnen la dignificació de l'obrer, inspirant-se en els postulats de justícia i amor de les Encíclics socials i prescindint de la lluita de classes.

● Arreu del món es prepara la celebració del «Dia de la Premsa catòlica» que, com en anys anteriors, es celebrarà el dia de Sant Pere. L'Exposició del Vaticà que acaba de clausurar-se, sembla serà el tema obligat de la diada.

● Les jornades d'Acció Catòlica a Madrid, tingueren un magnífic colofó el dia de Corpus, en els parlaments a la catedral. El senyor magistral demostrà la necessitat absoluta de l'acció catòlica a base d'aquests tres feits: el descens de la influència cristiana en la societat, la dificultat que s'oposa actualment a l'acció sacerdotal; el deure que té tot catòlic, pel fet d'ésser-ho, de cooperar a l'acció de la Jerarquia. Clogué l'acte el senyor Bisbe, invitant a tots a formar en els rengles d'Acció Catòlica.

ONIX

El Pastor i l'Abat

Pels entorns de l'abadia
rondelleja un brau pastor
que d'ençà del Corpus Christi
es migrava de tristor.
—Qui pogués — a centes voltes,
peixent, deia, el blanc ramat —
qui pogués tindre un gaiato
com la cossa de l'Abat!...

Sabedor l'Abat, un dia,
de la dèria del Pastor:
Té, — li diu — d'amor en prova,
de mes crosses la millor.
Des d'avui jo ton gaiato
vull usar per sempre més.—
El Pastor foll d'alegria
digué abraçant-la: —Mercès—.

Passà un jorn.
A trenc d'aubada
sentint son braç defallit,
el Pastor trucà a la porta
del costerut monestí.
I al vell abat avançant-se,
exclamà amb resolta veu:
—Aquí teniu vostra cossa
disfruteu-la en nom de Déu.

E. D.

Ll. Fortuny Fauria

Trajos estan extra a mida
120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9
LA GARRIGA

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5. nt 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

**Si voleu dormir bé
i econòmicament**

no oblideu l'acreditada

MATALASSERIA

Antoni Camp

Carrer Centre, 4

Telèfon núm. 100

TAPISSERIA DE MOBLES I COTXES
GRAN ASSORTIT DE MALETES
PILOTES, RAQUETES I BASTONS

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons Barange

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis
Hipertensió arterial - Malalties de la pell
Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Fatiga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es segueixen amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent
cura de repòs, aire sec, clima ideal